

Den sedmý, 26.09.2015: Volný den – výlet do Puly

Na dnešní den bylo pořadatelé naplánováno šachové volno před závěrečnými boji. Naprostá většina účastníků ME toho přirozeně využila k nějakému hezkému výletu v okolí Poreče.

Krátce po příjezdu do Poreče a seznámením se s okolím jsme chvíli koketovali s myšlenkou, že bychom se lodí vypravili na výlet do Benátek. Poměrně velká škála nabídek se však pohybuje přibližně na ceně 500 kun za osobu, cesta do Benátek je inzerována na 2,5 hodiny. Po zralé úvaze jsme tuto možnost vyhodnotili jako zbytečně drahou a spolu s Kopcovými jsme se rozhodli navštívit hlavní centrum Istriie, město Pula, které je od Poreče vzdáleno přibližně 50 km cestou autem.

Dnes Vás nebudu unavovat mými dlouhými textovými výpotky, provedu Vás naším výletem několika fotografiemi.

Pula je město stejně jako Poreč spjata s až římskou historií. Nejznámější památkou je římský Amfiteátr - Aréna (menší obdoba římského Kolosea). Honosný kamenný monument je menší, leč zachovalejší, než ono Koloseum. Pro mne překvapivě se nachází v samém centru města, obestavěno dnes naprosto chaotickou okolní zástavbou. Samotná stavba je však samozřejmě naprosto unikátní.

Amfiteátr, v celém Chorvatsku výhradně nazývaný *Arena*, je největší, nejzachovalejší a nejvýznamnější památkou římského stavitelství v zemi. Mezi dvěma sty římskými amfiteátry na světě patří mezi šest největších a nejzachovalejších (na prvním místě je římský amfiteátr – Koloseum, dále následují amfiteátry ve Veroně, Capui, Arles a Catanii – pulský je vyšší než tři posledně jmenované). Oceňuje se zejména, že první tři řady jsou plně zachované.

Vnější plášť amfiteátru tvoří základní substrukce (stojí na malé vyvýšenině), dvě poschodí obepínají arkády o 72 obloucích. Horní patro má 64 čtvercových oken. Vrchní část tvoří koruna z kamenných bloků, horní věnec pak nesl zařízení, které v případě nepříznivého počasí (ať již deště nebo slunce) amfiteátr zastřešovalo plátěnou střešou (velarium).

Amfiteátr má půdorys elipsy o rozměrech 132,45 x 105 metrů a je vysoký 32,45 metru. Mohl pojmut 23 000 diváků. Do hlavní osy pláště byly zakomponovány čtyři hranolové věže; právě těmito věžemi se může ve srovnání s jinými amfiteátry pochlubit pulská aréna. Věžemi vedly pomocné dřevěné schody do horní části amfiteátru, současně posilovaly stabilitu zděného pláště a zpevňovaly stavbu. V severozápadní věži byla zásobárna vody k napájení vodotrysků. Směrem k městu byl na jižní straně hlavní vchod do amfiteátru, jinak do něho vedlo ještě čtrnáct dalších vchodů. Amfiteátr byl postaven z kvalitního vápence, který se získával v nedalekých lomech. Na stavenišťe jej dopravovaly lodě.

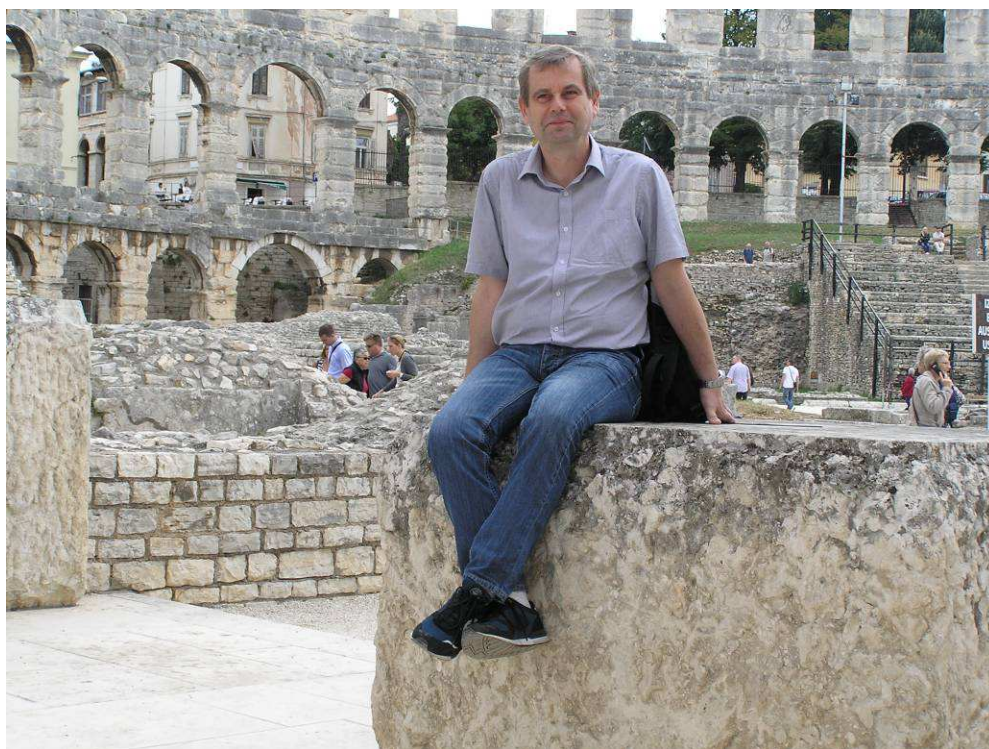
Pula, arkády

Pula, chodba

Zápasiště arény v jejím středu zaujímalu plochu 67,9 x 41,6 metru. Pod zápasištěm byly umístěny pomocné prostory pro inscenaci a organizaci her, bojů a představení. Mnohé z prostor se dobře dochovaly. Byly tu klece, kde se chovala divoká zvířata pro boj v aréně, místnosti pro zabité gladiátory a bojovníky se zvíř. Gladiátoři byli většinou zločinci odsouzení na smrt, případně váleční zajatci. Gladiátoři byli ubytováni a žili v budově proti amfiteátru. K bojům nastupovali do podzemí arény a odtud vystupovali k bojům v zápasišti. Císaře, pokud byl přítomen, zdravili obvyklým způsobem, tedy pozdravem "Morituri te salutant" (Na smrt jdoucí tě zdraví). Podlaha zápasiště byla dřevěná, pokrytá pískem, do něhož se vsakovala prolitá krev. Podlaha se mohla zvyšovat a snižovat. I to je jedna ze zvláštností pulské arény. Když byly v roce 404 zakázány gladiátorské hry, byl amfiteátr využíván jako dobytčí trh a postupně se měnil v bezplatný zdroj kvalitního materiálu pro další výstavbu města. V roce 1583 se benátský senát usnesl amfiteátr zbořit a získaný stavební materiál, především kamenná sedadla odvézt do Benátek k výstavbě tamějších domů a paláců. Proti jeho zboření se postavil

statečný muž, římský senátor Gabriele Emo, kterému se podařilo zboření zabránit. Senátora a jeho významný čin připomíná dodnes pamětní deska na severozápadní věži. Nebezpečí pro pulskou arénu přineslo opět 17. století. Tehdy se stavitel Antoine De Ville postavil proti úspornému návrhu benátského senátu, aby se nová pevnost, "Kaštel", v centru Puly, stavěla ze stavebního materiálu z amfiteátru.

Rádoby stavitel dnešní obdivuje umění svých dávných profesních předků

Maruška, Aréna Pula, 26.09.2015

Druhým naším dnešním cílem v Pule bylo místní AQUARIUM

Báječná expozice se spousty mořských živočichů:

Tuhle nádhernou krasavici bych při koupání v moři opravdu potkat nechtěl. Chobotnice se nám předvedla v plné parádě, za malou chvíli se uklidila k odpočinku a už se v podstatě nehnula. Měl jsem štěstí. Hned na večeri jsem zcela kanibalsky pozřel několik jejich o poznání menších příbuzných – chutnaly skvěle!

Ani setkání s touto medúzou by nebylo asi z nejpříjemnějších, stavba její „tělesné“ schránky je však nádherná.

Na samý závěr expozice – dvě místní želvy:

Na snímku „Kareta mazlivá“ (latinsky „Caretum Tuli Tuli“), dnes již vzácný druh, vyloven a dovezen do Puly z Moravy, oblast Kuřim.

A na samý závěr dnešní návštěvy Puly jsme shlédli i klasický římský „Vítězný oblouk“

Pak v akci vše za 50 Kun pořídili domů nějaké výkupné☺. No foto!

Obě naše dnešní zastávky v Pule byly velice zajímavé. Nicméně Pula jako město mě během chvilkové návštěvy docela zklamala svou chaotičností jak v místní zástavbě (Koloseum a Vítězný oblouk těsně vedle plesnivých paneláků), tak nepříliš organizovanou dopravou (No Batumi 2014 to ještě nebylo). V přístavu jsme sice ze silnice viděli obrovskou nákladní loď s integrovanými jeřáby, nicméně i z něho na mě prvním dojmem působil jakýsi chaos. Dvojití ceny v okruhu několika málo set metrů (rozdíly za různé cetky až 50%) v době po sezóně již zaváněly šmelinou. Nicméně výlet to byl hezký a velmi zdařilý.

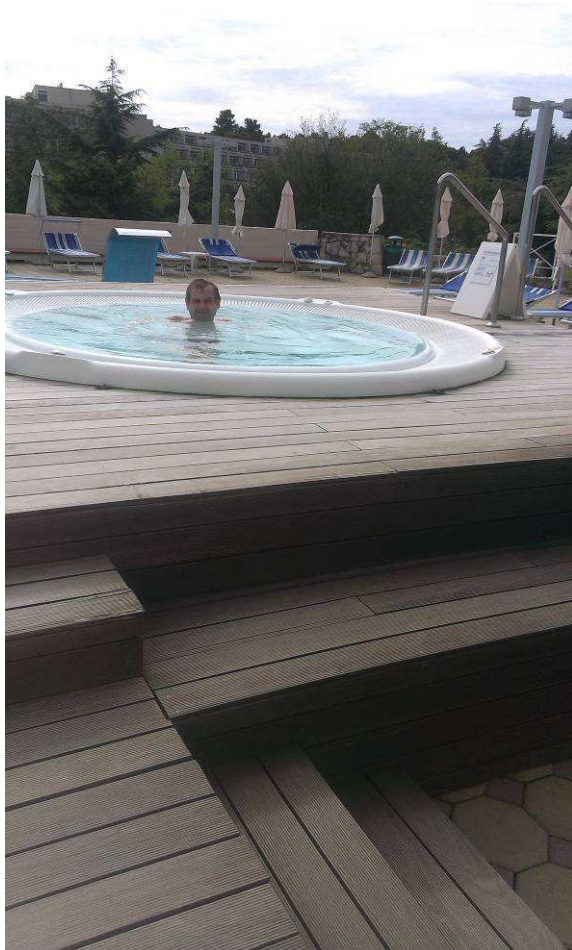
Zítřka však již zpět k šachu a druhé polovině turnaje. Marušku čeká finská soupeřka Tiitta Lotta. Palce držte i doposud skvěle hrajícímu Martinu Blahynkovi, který na špici turnaje Open 18 drží průběžné páté místo se ziskem 4/5 b!

Den osmý, 27.09.2015: NEDĚLE. Rychlá a šťastná výhra v šestém kole

Po včerejším výletu do Puly na mě dnes padla únava. Předchozí řádky jsem včera psal do pozdních nočních hodin. To dohromady s NEDĚLÍ způsobilo, že jsem dopoledne pojal ve smyslu jména dnešního dne. Maruška už na mne mile dotírala asi od 7.45, ale byl jsem neoblomný a z postele jsem se nechal vytáhnout až po půl deváté. Na snídání jsem spokojeně naplnil žaludek šunkou a sýrem, vzali jsme si sebou nějaké ovoce a vrátili se na pokoj. Maruška stále žadonila o bazén, ale počasí zatím tomu nebylo příliš nakloněno. Zalehl jsem proto na gauč před TV a začal podřimovat. Ještě si pamatuji, že jsem Marušce pomohl s vysvětlením dvou školních úkolů a...najednou mě Maruška oznamuje, že už tedy jde na přípravu! Dvanáctá hodina téměř odbila, Václav Moravec už lezl z maskérny ven do studia a táta si protřel oči: „Cože, to už je tolik?“, zamumlal jsem na malou. „Za pět minut dvanáct, tati. Už dvě hodiny tady spíš! Tak já tedy jdu za Šimim a vrátím se tady, jo? Kdyby si šel dolů dřív, tak mi přijď říct k Šimimu, jo?“, dostávám jasné instrukce! Úplně jsem vytuhl a hezky si v nedělním dopoledni pospal☺.

Maru s vrátila kolem půl jedné, a že má „hrozný“ hlad. Já tedy vůbec, asi se dostavil efekt totálního přejezení samým dobrým jídlem. Jdeme tedy na oběd s tím, že si dám jen něco lehkého, rychle se vrátíme a jelikož se počasí přeci jen trošku vylepšilo, zajdeme dolů do toho bazénu. Na obědě skutečně do sebe téměř nic nedostanu, zvládám vývarovou polévku a talíř hroznů.

Po návratu se rychle převlékneme do plavek a jdeme dolů. Bazén byl prázdný, na lehátkách 6 lidí. Pofukoval mírný větřík, ale voda asi měla deklarovaných 25 st. C, a tak v bazénu bylo příjemně. Několik bazénových délek jsme doplnili pobytem ve vyhřáté vířivce, které se však nechtělo příliš vířit...

Po hodině příjemného relaxu spěcháme zpět na pokoj, abychom se stihli vysprchovat (Maruška to na mě zase zkouší, ale nějak moc neprotestuje☺) a srazit se s Kopcovými na recepci ve 14.30.

Na chodbě vkládám čip do pokojových dveří, problikne zelená a...hned červená, dveře zamknuty. Zkouším znovu, nic, druhá karta nic, pořád to stejné. Nemáme moc času a mě se okamžitě vybavuje vstupní anabáze z loňského Batumi. Chvilku to ještě zkouším, pak rezignuji a jedu dolů na recepci. Několika rádo by anglickými slovy se snažím vysvětlit problém. Paní recepční je naštěstí chápavá, ihned ví, o co jde. Volá telefonem někam pryč a anglicky mi říká, co bude dál. Já suverénně pokyvuji hlavou, že yes, byť jsem jí nerozuměl ani slovo. Odjíždím zpět nahoru, kde Maruška v ručníku stepuje před zamčenými dveřmi, v naději, že se někdo rychle dostaví. A skutečně za malou chvilku přichází pikolík, v ruce nějaký elektronický přístroj a malou ruční aku vrtačku. Provede akci, říká něco o baterii (nevím), za chvíli je však problém naštěstí vyřešen.

Stíháme tedy sprchu a rychle dolů, zpoždění nemáme, k hale odjíždíme v domluvený čas.

Byť k šachovnici přicházíme většinou cca 15-20 minut před začátkem partie, většinou na nás soupeřky již čekají. Nejinak tomu bylo i dnes, finskou soupeřku se jménem Lotta Tiitta doprovázeli oba rodiče. Lotta měla neúprosný bojovný výraz, úsměv v obličejí jí nevyploudivil

ani Maruščin dárek. Maruška dnes od soupeřky rovněž dostala malou drobnost.

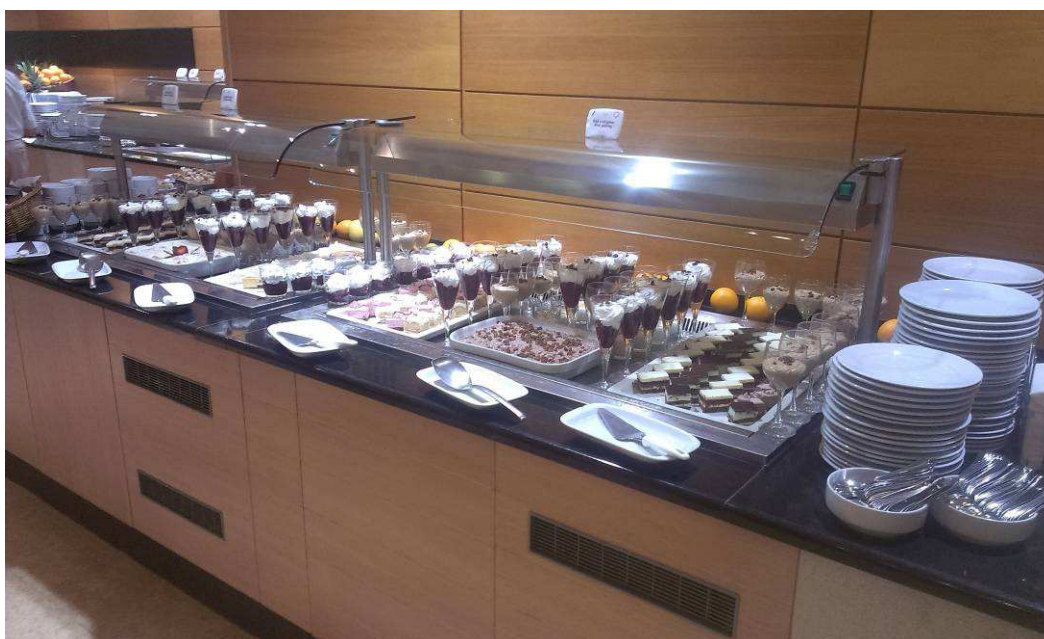
6. kolo: TIITTA LOTTA (FIN) 0 – 1 VAVŘÍNKOVÁ MARIE (CZE)

Dnešní Maruščina partie měla velmi rychlý průběh, trvala pouhých dvanáct tahů a necelou půlhodinu. Každá ze soupeřek udělala jednu velmi hrubou chybu, naštěstí tou druhou chybující byla Finka. Maruška zahrála černými dle přípravy, bohužel v připravené variantě spletla tah dámou a výsledkem byla ztráta figury a věže! To by většinou znamenalo fatální následky. Maruška partii však ještě nezabalila, zbylými lehkými figurami a dámou vyrazila na zteč a pohrozila velmi triviálním matem. Soupeřka si zcela překvapivě všimá útoku na Maruščina střelce čímž, dělá ona tu osudnou chybu. Maruška v téměř beznadějně pozici dává mat a přidává si na konto k jedné remíze druhou výhru.

V všeobecně dobré náladě probíhá krátký rozběr s trenérem Šimim, pak ještě sledujeme analýzy dvou Maruščiných reprezentačních kolegů a pěšky vyrážíme na hotel. Musíme jít přes přístaviště, aby si Maru mohla vyzvednout odměnu za výhru v podobě zmrzliny. Pak si jde pohrát na již známé dětské atrakce a já jsem se na hodinku usadil na oblíbené terase pobřežní restaurace. Společnost mi krátce dělal již popisovaný racek „oprsklý“.

Odpoledne mě již normálně vytrávil a tak jsem na večeri nepohrdl výbornou makrelou. Na závěr dnešního reportu ilustrační foto z hotelové jídelny.

Turnaj se zítřejším sedmým kolem posunuje do své závěrečné třetiny. Dnes bohužel prohrál Martin Blahynka s tureckým soupeřem a za odměnu zítra bude hrát s první nasazeným Rusem Yuffa Daniil. Ani k Marušce nebyl los nijak milosrdný a přisoudil jí další soupeřku z bývalého sovětského impéria, Ukrajinku se jménem Mukhanova Elizaveta. Tak držte palce!

Den devátý, 28.09.2015: Statečný souboj v sedmém kole, bod však putuje do Oděsy.

Včera pozdě večer po dopsání předchozích řádků jsem si ještě zkušeně pustil film – a vzbudil se asi v jednu hodinu. Celý rozlámaný jsem dopravil svou tělesnou schránku do postele, aby mě Maruška vzápětí vyzvala na jeden z jejich dalších nočních fotbalových utkání. Rád bych věděl, co se jí v noci honí hlavou, když vydává tolik energie v době, kdy většina ostatních lidí naopak energii čerpá. A během dne se jí pak nikam nechce chodit – když je z noci tak vyčerpaná!

Ráno mě pro změnu budí hlasité zvonění mého telefonu, na displeji fotka Jitky a čas asi 7:05. Leknu se, co se stalo, než se vzpomatuji, telefon už opět mlčí. Za chvíli přijde sms: „To nic, to volalo samo, spinkejte☺.....(Hmmmmm☺). Už pořádně nezaberu, budí se i skřítek a prý s kým hraje. „S Ukrajinkou“, odpovídám. „Ach jo!“, pronese opět zkušený úsudek. Je tedy pravdou, že zde Maruška projde kvalitní sovětskou šachovou školou, s jakým vysvědčením, se teprve uvidí za tři dny.

Obloha je ráno azurově vymalovaná, ale při otevření okna se do pokoje rychle dostává velice chladný vzduch. Koketuji s myšlenkou zkusit dnes moře, ale Maru se překvapivě tváří velmi pasivně. Myšlenke příliš nepomáhá ani dnešní polední program, kdy po přípravě a obědě naplánoval Dej tradiční společné focení celé výpravy, a to na 13.30. Tedy v době kdy bude nejtepleji a moře by se asi dalo zkusit.

Po snídani Marušku ještě chvíli zkusím, ale ta raději než chladný mořský břeh volí teplou přikrývku, nořas a v něm si pouští Cirkus Humberto. Moře tedy pro tuto chvíli vzdávám a přemísťuji se dolů na hotelovou terasu, kde nyní datluji tyto řádky.

Jinak se čtenářům musím svěřit, že si zdejší pobyt s Maruškou zatím moc užívám. Před odjezdem jsem byl trošku v mírných obavách, jak bude zvládat delší odloučení od mámy. Je z ní pořád ještě pěkný závislák, při sebemenším problému doma je samozřejmě táta ten největší „škůdce“☺. Tady je však Maru doposud v pohodě, hodná, samostatná a dopřává mi dostatek klidu i času na odpočinek a relax.

Další potenciální úskalí se mohlo skrývat v samotném průběhu turnaje. Maruška doma nečekaně a poměrně suverénně vyhrála MČR do 8 let, v létě si jí pak povedly dva turnaje a výsledkem bylo mimo jiné pěkné startovací Fide Elo 1330. Tím zde byla nasazena jako č.8, což samozřejmě v této konkurenci neodpovídá jejím reálným možnostem. Byť jsme jí doma připravovali na „evropskou realitu“, někdy jsme měli pocit, že to tady Maru jede skoro vyhrát☺. Očekával jsem přibližně průběh turnaje, který nastal, ale obával jsem se, aby to Marušku psychicky příliš nesložilo. Mám v živé paměti MS 2012 v Mariboru s Aničkou, kdy se po čtyřech úvodních nulách těžce psychicky zvedala. A to už tehdy měla za sebou ME v Praze, Maruška je na vrcholném podniku této úrovně poprvé. I z tohoto pohledu mě Maruška mile překvapila, doposud neukápla jediná slzička, byť po porážce ve druhém kole jsem viděl dočasný smutek. Dvě výhry v minulých kolech jí náladu vylepšují, je v pohodě. Dnes to s Ukrajinkou už asi bude hodně těžké, takovou chybu, jako včera udělala Finka, rozhodně neočekávám. Doufám, že se nedočkáme podobné chyby jako včera ani z Maruščiny strany.

Ani s doháněním školních povinností mě Maru zatím nedělá žádné větší starosti. Nemám to sice plně pod kontrolou, ale každý den sama o sobě do školy něco udělá a mě nyní tvrdí, že většinu již má hotovu. No uvidíme příští víkend, po návratu z prvního dne ve škole☺.

Teď mě Maru přišla říct, že Šimi zpřeházel program a že se příprava posune. Maru volí rychlý odchod do bazénu, já na ni dohlídnu z terasy. Vedle mě tady dělají kravál malí Turci, vesele hrají šachy, mlátí do hodin a za asistence trenérů či vedoucích opět naplno dávají průchod svému temperamentu. Nijak mě to však nevadí. Maruška objevila svou asi chorvatskou kámošku, ta šla ihned žadonit ke své mamince a za chvíli se už obě holky spokojeně ráchaly ve vířivce.

Já si beru opět novou knihu Davida Navary a poledne si zpřijemňuji četbou několika jeho historek z různých světových turnajů.

Po obědě následovala přesunutá příprava a následně avizované oficiální focení celé české reprezentační výpravy.

Dnešní ukrajinská soupeřka Yelizaveta Mhukanova se skutečně ukázala jako mnohem kvalitnější, než včerejší Finka. K partii přišla v doprovodu rodičů, z jejichž akreditačních karet jsem stačil přečíst křestní jména Lev a Albina. Už tato skutečnost ve mně evokovala představu, že jejich dcera asi bude pěkná bojovnice☺. A nemýlil jsem se. Obě děvčata si vyměnily suvenýry, Maruška dostala magnetku z černomořského města Oděsa. Partie tak opět přesně v 15.00 mohla začít.

7. kolo: VAVŘÍNKOVÁ MARIE (CZE) 0 – 1 MUKHANOVA YELIZAVETA (UKR)

Maruše vyšla příprava, spolu se Šimim se trefili do zahájení soupeřky. Hrála se sicilská obrana v připravené variantě. Maruška v podstatě dle pokynů trenéra správně dokončila vývin téměř všech figur. Partie probíhala na rozdíl od některých předešlých pomalu, obě slečny hrály rozvážně a od partie příliš neodbíhaly-tedy alespoň vždy, když jsem nějak kouknul, byly obě za šachovnicí. Na začátku střední hry však Maruška přehlíží vidličku na koně a střelce. I v této situaci se partie dala asi zachránit, dokonce možná se značnou šancí na výhru. Nabízela se oběť Maruščina útočného střelce Sxh6 s velmi reálnou hrozbou matu. Tuto, asi ještě dost těžkou možnost, Maruška neviděla a naopak ve snaze o prosazení věčného šachu obětovala druhou figuru. Tato oběť však korektní nebyla a po vynucené výměně dam Maruška partii správně vzdala. Holky hrály vytrvale a zaujatě 2,5 hodiny a byť dnes Maruška odešla od šachovnice poražena, za výkon se stydět nemusí.

Při rozboru byly probrány již zmiňované možnosti a v 18.00 jsme odjeli autobusem na hotel. Opět jsem rád, že prohra s Maruškou nijak negativně nezamávala, v celkem dobré náladě se již zvědavě těšila na předposlední kolo, očekávajíc bodový přírůstek.

Před večerí jsem se ještě sám otočil v Bille, Maru v klidu zůstala na hotelu, když jsem se vrátil, byla téměř po večerí. Teď si tady upravuje fyzický fond (asi zase trénuje na noc☺), cvičí za asistence nějakého programu z archivu děčka ČT. Tak snad to zítra přinese body. Teď už víme, že v osmém kole nás bude čekat srbská soupeřka Ana Tadič. Na Srbky nemá dobré vzpomínky naše Anna, tak třeba Maruška příznivě upraví rodinné skóre.

Den desátý, 29.09.2015: Arabský trh v Poreči a úspěšný tříhodinový maratón.

Dnešní ráno se podobalo tomu včerejšímu počasím, naštěstí však žádný telefon v sedm hodin nezvonil. Maruška měla mazlíčí náladu, tak toho jsem toho musel ještě využít, od čtvrtého večera se vše vrací do normálních kolejí, nastupuje máma a já jsem víte kde... maximálně na nočním fotbale.

Na dopoledne jsem naplánoval procházku do přístavu, s cílem nakoupit zbylé chybějící dárky. Maruška kupodivu nijak neprotestovala, a tak jsme po desáté hodině pod azurovou oblohou vyrazili.

Maruška dnes měla od rána evidentně dobrou náladu. Před odchodem si ještě stihla vyměnit Skypem pár řádků s mámou, omylem jí však přitom poslala nějaký excelový soubor. Jitka v práci nějakou šikovnou operací zasociovala všechny své soubory na ploše s tímto formátem a pro dnešek měla vyděláno. Údajně zásah až do registru...

V peněžence jsem měl momentálně poslední 50 kun a rezervní eura, v plánu byla směna. Na kraji přístaviště jsem se tedy začal poohlížet po nějaké vekslárně. Na kraji tržiště nás však ihned doslova zajal místní stánkář, prodejce především hader a všelijakých zbytečností, které si turisté koupí proto, aby si domů něco přivezli, a aby pak o tom po měsíci doma vůbec nevěděli. Začal nám velmi intenzivně nabízet své nejlepší zboží za nejlepší ceny. Než jsem se pořádně zorientoval, už na Marušce téměř visely barevné šaty, které se jí očividně líbily. Neměla zatím koupený žádný hezký dárek na památku, tak jsem tomu chorvatskému Arabovi začal ustupovat. Že prý cena 250 (kun), ale jen pro mě poloviční sleva na 125. Mávl jsem rukou, s vědomím, že jsem již přistoupil na tu arabskou národní hru. „Tak za sto“ a ve tváři měl výraz okradeného bezdomovce. Otevřel jsem svou peněženku a ukázal mu, že mám těch posledních 50 kun a ty jsem mu ochoten za ty šaty dát, a bezdomovec tady mohl být já. Téměř se slzou v oku, ale s evidentním úsměvem na rtu, strčil šaty do igelitky, a se slovy „to dávám jí, ne tebe“ shrábl těch 50 kun. Takže první „sleva“ 80%. Taky si ale stačil všimnout, že mám v peněžence ještě eura...A že má pro mě super triko. Říkám, že já si nic nezasloužím, nechci a že 50 euro potřebuji rozměnit na drobnější. Hlavně jsme v tu chvíli potřebovali koupit něco Aničce. Za pár vteřin přiběhl jak s drobnějšími bankovkami, tak s dalšími šaty – „super, smatří se (nebo co to mlel), je to akorát na 12 roku. Další šaty se líbily i Marušce a shodli jsme se, že se asi budou líbit i Aničce. Takže druhé kolo. Ten hadr vypadal na první pohled o něco zajímavěji, než ten první. Začal zase myslím na 270, sleva jenom pro mě na 150 kun. Teď jsem socku zahrál zase já, začal jsem se šklebit, že už jedu domů a už nic nemám, a že je to stejně strašně moc. „Tak kolko dáš?“, hází míček na mou stranu. 75 kun a jsem týden bez jídla☹. Zase se málem začal svíjet sociální bolestí břicha, bere šaty a se smíchem je přidává do igelitky k těm prvním. Druhá sleva 75%. Na Istrii končí sezóna a je velmi zajímavé, co vše prodejci na jedné straně zkusí a na straně druhé udělají. Ta ani ne desetiminutová zábavná scénka mě ihned oživila naši několik let starou dovolenou v Tunisu, kde je smlouvání tohoto druhu národním kulturním prvkem. Stánkář mě ještě dál lákal na to super triko pro mě, tak jsem mu řekl, že si pro něho přijdu zítra (ve slevě 90%).

S pocitem dobře odvedené práce jsme se s Maruškou ještě vydali naproti do Billy, dokoupit bohužel už bez smlouvání nějaké další zboží.

S dobrou náladou jsme se pomalu vraceli na hotel, když jsem se Marušku rozhodnul trochu vyzkoušet: „Maru, proč jsi tady pořád taková hodná, na tátu a tak celkově, když doma se se mnou často hádáš?“ „No to je jasný, tady nikoho jiného nemám, tak co mi zbývá?“, přichází ne až tak nečekaná odpověď. Další otázky byly zcela zbytečné, moje teorie ženské relativity byla opět potvrzena!

Vzali jsme to zpět na hotel ještě krátce přes historický střed Poreče a udělali pár fotek. Maruška pak pokračovala za Šimim na přípravu, já jsem ještě provedl jednu zastávku na oblíbeném pobřežním posezení. Sraz 12.30 na pokoji před obědem.

Vše přesně klaplo, Maru vzorně natěšená z přípravy, že Šimi našel, co soupeřka hraje a že se na ni dobře připravili. Tak fajn, jdeme se najíst, ozmrzlinovat (tolik litrů zmrzliny, co jsem tady po jídlech snědl, to nebylo nikdy a nevím jestli ještě někdy bude), ještě chvilka u PC jedeme na to!

Možná poslední fotky z historického centra Poreče

A pohled na vstupní fasádu našeho hotelu VALAMAR CRYSTAL

Z dnešní losu jsem měl docela obavy. Naše Anička má z MS a ME skóre myslím 0-2 s dcerou současného srbského trenéra (oba jsou tady i letos). Srbové podobně jako Rusové působí hodně sebevědomě a nepřístupně, na úsměv v jejich tváři velmi často musíte čekat dost dlouho. Jsou vytrvalí a houževnatí, obával jsem se nějakého podobného průběhu partie, jako včera.

U šachovnice jsme dnes byli dříve než soupeři. Srbka přišla v doprovodu maminky, mě známý trenér se věnoval asi své dceři. Ana Tadic vypadala o dvě hlavy vyšší a dvacet kilo větší než můj vysmátý prcek. Osm let měla asi předloni, a to kdoví jestli☺. Bojovný výraz ve tváři a kontrola asi délky nehtů (viz. foto) dávaly tušit naplnění mých předpokladů. Maruščin dárek si převzala pravou rukou a na výraz díky (snad) a váhy soupeřky ji pozdravem podala levou. Maru ochotně levý pozdrav opětovala, než jsem však stihnul přiložit foťák k obličejí, bylo po úsměvné scéně.

8. kolo: VAVŘÍNKOVÁ MARIE (CZE) 1 – 0 TADIC ANA (SRB)

Holky se do sebe zakously s velkou vervou. Nám vyšlo soupeřino zahájení a byli jsme připraveni. Po půlhodině jsem se přišel podívat poprvé za skleněnou fasádu a na šachovnici mohlo být odehráno teprve 5-6 tahů. Při další zvědavé zastávce po hodině hry jsem neviděl jedinou vyměněnou figurku! Vše nasvědčovalo předpokládanému scénáři o dlouhém boji.

Pořadatelé v posledních dvou kolech ještě zpřísnili obecně platná pravidla na těchto podnicích a dnes ani zítra již do hracího sálu nejsou a nebudou vpouštěni ani oficiální trenéři jednotlivých týmů. Dokonce jeden z pořadatelů nějak „odklízel“ diváky venku za sklem z prostoru před prvními šachovnicemi nejmenších děvčat. Mě u dvacítky dal svatý pokoj. V hale zavřeli i část hlediště nad on-line předních šachovnic.

Při mém třetím krátkém očumování Maruščiny pozice se mě zdálo, že má střelce méně. Na šachovnici však stále byla spousta figur a zdálky se situace jevila hodně nepřehledná. Mezitím jsem postupně dostával sms dotazy od všech tří holek z Brna, jak je na tom Máňa?. Píšu, že má střelce míň (to jsem v tu chvíli nevěděl, že se naštěstí pletu). Při obhlídce okolo

17.30 (po dvou a půl hodinách hry) se šachovnice již očividně pročistila a já již žádného střelce méně nevidím. V tom mě zajal Láďa Kopec, který se právě vrátil z procházky městem. Hecovně něco pronesl o nervózních tatíncích (jako by on byl z Lídy v klidu☺), chvílku klábosíme, pak mu říkám, že ještě jednou mrknu do vitríny a přijdu za ním nahoru. No a když jsem mrknul, tak Maru v přímém přenosu při jednoduchém taktickém obratu dobírá soupeřčinu věž! Uf! Chvilku ještě na to čučím, jestli to vidím dobře a pak už celkem spokojeně odcházím nahoru. Na šachovnici sice ještě zůstává soupeřčina dáma a Maruška nemá z první řady udělané okýnko proti matu, ale věřím, že to už zvládne.

Nahoře v hale u našeho stoloviště se už střídají dohraní reprezentanti při rozborech dnešních partií. Dědeček Martiny Šťastné v průběhu celého turnaje sebou zkušeně nosí dalekohled, který se tedy dnes hodí náramně.

V kategorii H14 na druhé šachovnici bojuje o medaili Van, v H18 po dvou porážkách stále o výborné umístění hraje Martin Blahynka, v D18 také Jitka Jánská. Onliny pořádně nejedou, wifi v hale stejně není, tak okulár přijde vhod. Těsně před šestou hodinou jsem si ho s dovolením také zapůjčil a šel se zkusit podívat z jednoho místa ochozu na Marušku, jak zvládá konec. Zaostřím a vidím další a poslední klíčový moment partie, Maruška vyšachováním krále vynucuje výměnu dam, z šachovnice mizí poslední nebezpečná soupeřčina figura a nyní už vím, že dnes zabodujeme. Tohle už Maru nespátuje!

Krátce po šesté, po třech hodinách hry, Maruška spokojeně přichází. „Ty jsi měl tati strach, že dám pat, že jo?“. „No dneska ani né☺“. Ještě si vyjasňujeme tu situaci, kdy jsem blbě viděl figuru méně. Maru dostává pochvalu od náčelníka za vytrvalý, dlouze vedený boj a jde na rozbor, kde se jí věnuje především Šimi a asistuje GM Talla.

Analýza dnešní povedené partie ve formátu 3+1. Naproti Marušce její hlavní trenér na ME IM Pavel Šimi Šimáček, po Maruščině levé ruce neustálé taktické obraty navrhuje a předvádí GM Vladimír Talla. Za Šimim jsou vidět pouze ramena a ruce náčelníka IM Davida Dejfa Kaňovského – do světa právě letí referát o dnešním kole☺.

Maruška dnes sehrála svou nejlepší partii v dosavadním průběhu ME. Vyvarovala se hrubých chyb, splnila všechny pokyny trenéra v zahájení a soupeřku konečně přehrála tím, čím zvítězila na MČR – taktikou. Nachystala postupně několik léček, z nichž nejprve vytěžila nějaké pěšce a pak rozhodující věž.

Odcházíme tedy spokojeně pěšky na hotel, autobus právě před chvílí odjel. To ale nevadí, Maru má slíbenou zmrzlinovou odměnu v přístavu. Cestou jí ještě jednou chválím, že dnes se jí to opravdu povedlo a že zahrála na turnaji nejlepší partii. „Hm, taky si tati myslím, že jsem dneska hrála nejlíp v celém tomto roce!“ Tak to vidíte, má v tom zcela jasno. Dneska jsme prostě bodovali, po celý den!

V posledním kole zítra na Marušku čeká další soupeřka z bývalé Jugoslávie, Slovinka Ema Lukac. Tak držte palce do finále!

Den jedenáctý, 30.09.2015: Zdařilý závěr ME - Maruška vítězí, sezóna končí v akci 1+1.

Je tady poslední den. Kolo začíná o hodinu a půl dříve než běžně, již ve 13.30. Tomu je přizpůsobena změna denního programu. Maruška už to má se Šimim všechno dopředu domluveno. „V 7.30 na něho musím zaklepat, pak jdeme spolu na snídani a hned pak máme přípravu, jo, tati?“, hlásí včera večer. „Jo, a ty klidně můžeš ještě spát a půjdeš na snídani, klidně až se vrátím, já pak budu s mámou na Skypu, jo?“. Vše je přesně nalinkováno.

Nastavil jsem tedy budík na 7.00, kdy se ozve příšerně protivný zvuk. Maruška chce vstávat, ještě na chvíli ji zklidňuji. V 7.15 už vystřelí celá natěšená z postele, za pět minut je oblečená a nachystaná. Dalších deset má tedy ještě čas, a tak na chvíli ještě za mnou skočí do postele. Poslední ráno krevety mazlivé. Kéž by to takto fungovalo každé školní ráno doma, kdy se princezna několik desítek minut vykrucuje s culíky před zrcadlem a my se stresujeme s včasným odjezdem do školy.

Před půl osmou tedy odchází za Šimim. Zpět je přesně za hodinu, s úsměvem na rtu hlásí, že „Ona hraje španělku a Šimi už mi ukázal, co mám hrát! Akorát nevím, jestli to do odpoledne nezapomenu. Ta příprava po obědě před partií byla lepší, to jsem si zapamatovala!“. Je fakt ještě perfektně bezelstná☺.

Já byl celý rozlámaný, chvíli jsem dokonce uvažoval, že bych skrečoval snídani. Stejně se bojím okamžiku, až se doma postavím na váhu. Nikdy tyhle starosti zásadně nemívám, dlouhé roky, ač to možná nevypadá, si držím stabilní váhu, možná malinkou nadváhu, avšak stabilní. Tentokrát jsem opravdu v nejistotě, že letité pravidlo bude prolomeno.

Nakonec jsem se rozhodl, že si půjdu dát alespoň čaj a džus. No, skončilo tím plánovaným pitím, ale k tomu dvě vajíčka a několik plátků toho výborného chorvatského pršutu. Tomu nejde odolat při pomýšlení, že za pár dní to zase bude zvodnělá šunka z Kaufoše.

Počasi se malinko zhoršilo, sluníčko se již velmi těžce prokousávalo přes dotírající mraky, ale občas se mu to dařilo. Pofukoval už čím dál víc chladnější vítr. Lákal jsem Marušku na nějakou poslední procházku, nic. Pak jsem to zkusil s bazénem, taky žádné nadšení! Za ty necelé dva týdny už se jí nechce ani zvednout zadek, zase si pouští něco z archivu ČT Děčko. Chvilku si píšeme křížově s Jitkou, pak se mi přece jen daří s Maruškou dohodnout na poslední koupací lázni dole v bazénu a ve vířivce. Času moc nebylo, odjezd do haly bude po obědě ve 13.00.

V bazénu jsme byli téměř sami, ale na malém molu za asistence reprodukováných zvuků něco nacvičovala hotelová animátora. Její pohyby se snažily kopírovat dvě dámy v letech v bazénu (vlny od nich nebyly tak hrozné☺) a dvě na břehu (protivítr taky šlo ustát☺). To se Maruše velmi zalíbilo a rychle se šla přidat k těm dvěma do bazénu. Než jsem však stačil vzít mobil do ruky pro pořízení exkluzivního fota, Maruška zjistila, že má při tom cvičení na svislo v bazénu nějak hluboko na dno a plave za mnou zpět. Tak jsem přišel zase pozdě, nicméně foto při splývání u břehu mě bylo dovoleno pořídit.

Dopřál jsem si posledních pár délek v bazénu, chvilku dohrátí ve vířivce a museli jsme zpět, abychom stíhali oběd a domluvený odjezd do haly. Při foukání větru na mokré tělo už fakt byla kosa, malou jsem svižně hnál dovnitř. Rychlá sprcha na pokoji (bez keců, se slibem, že večer už znovu nemusí), sbalit nezbytné psaní k partii, poslední dárek, oběd... Tentokrát už jsem zůstal u polévky a talíře hroznů, stačilo mě to bohatě. Vše stíháme tak akorát, s Kopcovými se potkáváme malinko po jedné u auta.

S Maruškou jsem se pro dnešní poslední partii domluvil, že hned po začátku ještě zajdu do města, chtěl jsem ještě koupit nějakou cetku pubošce. Maru v pohodě souhlasí, domlouvám místo srazu po partii na tradičním stanovišti. Láďa říká, že se ke mně přidá, vše domluveno.

Po příchodu do haly už poslední Maruščina soupeřka čeká u šachovnice, s maminkou v zádech. Na Maruščině straně stolu je položen pěkný dárek, rychle tedy opětujeme ceremonie. Slovinka se hodně culí k mámě, je nějaká, na rozdíl od předchozích soupeřek, trochu roztěkaná. Já jsem na jednu stranu věřil, že by to i dnes mohlo dopadnout dobře – Slovinci při vši úctě obecně nepatří výkonnostně do kategorie Rusů a ostatních bývalých Sovětů, na druhou stranu ta Maruška vůbec neobehraná španělka, které měla přijít, mě ten mírný optimismus hned srážela zpět do patřičných mezí. Maru měla pořád dobrou náladu, jako ostatně během celého pobytu. Tak jo, jde se na poslední mač.

9. kolo: LUKAČ EMA (SLO) 0 – 1 VAVŘÍNKOVÁ MARIE (CZE)

Ihned po začátku posledního kola jsem s Láďou odešel do města, na poslední procházku. Probírali jsme prkotiny i vážnější věci, oba jsme měli cíl koupit poslední „padárok damoj“ a hlavně se už nenervovat, nechat obě naše holky v klidu dohrát, už to nějak dopadne. Lída to tady měla mezi čtrnáctiletými děvčaty hodně těžké, sám vím , jak lopotně se stejným turnajem prokousávala loni naše Eliška v Batumi. S Láďou jsme ve shodě, že to, co našim starším holkám stačí doma na republikovou špičku, tady není ani na průměr. Na Fide Ela se

nesmí hledět, rozdíl 200 bodů často výkonnostně vůbec nic reálně neznamená. Každý bodík v této kategorii je pro naše holky úspěchem, ať se nám to líbí, nebo ne.

Prošli jsme naposled kus pobřeží, koupili ty dárky (jestli se doma potkají s pochopením, se teprve uvidí), pokoukli po lodi, jezdící linku do Benátek. A na poslední pivo našeho letošního ME jsme se vzájemně moc dlouho přemlouvat nemuseli.

Rozhodli jsme se pobyt stylově ukončit na terase naší oblíbené pobřežní restaurace. To představovalo dojít přibližně ještě 15 minut po pobřeží. Poslední kupy jsme chtěli nechat „našim“. Při příchodu na místo činu jsme však nemile „zaraženi“ – sezóna skončila, je 30.9. a finito. Zkousíme to na drzo klepáním na prosklené dveře podniku, za kterými ještě vidíme nám známého šéfa. Ten se velmi omlouvá, je definitivně „po sezóně“. Ale nabízí nám přejít si

cca 100 metrů dále, kde má svůj jiný podnik – pizzerii, ta je ještě v provozu a točené pivo tam dostaneme. S díky kontruujeme, že jediné v akci 1+1 zdarma (je přece po sezóně☺), on s úsměvem souhlasí! Tak tedy poslední posezení, probrali jsme nějaké šachové problémy našich klubů, něco profesního, prostě krátce chlapi na pivo, bez ženských.

K holkám do haly jsme se vrátili asi po 2,5 hodinách od začátku posledního kola. Pohled přes prosklenou fasádu nás ujistil, že obě holky již mají po turnaji. S posledním zvědavým napětím jsme vystoupali schody do zázemí haly. Kolem našeho národního stolovité už bylo hodně živo, z dálky vidím Lídu, někde uprostřed je utopena Maruška. Chvilka napětí – a Maruška s úsměvem hlásí výhru, Lída remizovala, možná malinko podle předpokladů (soupeřka v celém turnaji zaznamenala dvě porážky, všechny ostatní partie odremizovala!).

Mám velkou radost! Maruše po těžkém začátku skvěle vyšla druhá polovina turnaje (4/5). Celkových 4,5 bodů je pro mě i manželku velký úspěch, ať si o tom myslí kdo chce, co chce! Maruška je moc spokojená a hned volá domů Aniče a Elišce, se kterými se dlouze dělí o radost. 4,5 bodů nezískala na MS a ME ani jedna ze starších Maruščiných sester. S nadsázkou si říkáme, že je velká škoda nemožnosti škrtnout první čtyři kola a hrát další čtyři dny☺. Šimi mi potvrzuje, že Maru opět zahrála velmi dobře, bez hrubky, dle pokynů a přípravy, aktivně dopředu. Následné přepsání partie do PC mě to vše potvrzuje.

Maru měla slíbenou ještě poslední točenou zmrzku v přístavišti. Ale problém! Svých odložených 7 kun zapoměla na hotelu a táta už má jen eura, která nechce měnit. No nic, Maru v dobré náladě souhlasí s dvojitou procházkou, na hotel pro kuny, zpět na slíbenou odměnu a opět zpět na hotel. Kdybych jí to navrhnul ráno, tak víte co...☺.

Zdařilé ME končí. Po večeri jsem ještě na recepci mou brilantní angličtinou zvládl zajistit zabalení zítřejšího oběda do cestovního balíčku, abychom si zase v Rakousku u Mekáče mohli umastit huby☺! Ráno v 6.30 snídaně, v 7.00 odjezd domů!

O tom, jak těžké Mistrovství Evropy pro Marušku bylo, vypovídá závěrečná fotografie.

Pokus o zhodnocení

Maruščin výkon během turnaje měl výrazně stoupající tendenci a druhá polovina byla úplně jiná, než ta první. Byla na takovém turnaji poprvé a ze začátku se asi potřebovala zorientovat a trochu srovnat, i s reálnou silou soupeřek. Klatovy to nebyly ☺. Jsem přesvědčen o tom, že jí velice pomohla a sedla vzorná spolupráce s Pavlem Šimi Šimáčkem, kterému tímto ještě jednou velmi děkuji za Maruše věnovaný čas. Maru se k Pavlovi vždy těšila, i když první partie prohrávala. Neplakala, šla dále. Pavel se k Maruše velmi hezky choval, byl trpělivý při

vysvětlování. Maru na oplátku poslouchala a dělala to, co jí trenér radil. Samozřejmě nemohlo vyjít úplně vše, ale průběh posledních čtyř partií mě přesvědčil o tom, že to byla velmi cenná a užitečná spolupráce! Při celkovém hodnocení je nutné si uvědomit, jak vlastně dlouho Maruška šachy hraje. Pokoušela se velmi dlouho, mírně žárlíc na dvě starší sestry a jejich poháry se pořád dlouze snažila, chtěla hrát, trénovat, ale dlouho to nešlo, prostě to necvakalo. Ještě na začátku léta 2014 jsem byl na pochybách, jestli to „cvakne“ alespoň tak, aby mělo smysl jet na MČR dětí do osmi let na jaře 2015. Cvaklo to někdy na přelomu léta a podzimu 2014 a pak se Maruška začala rychle zlepšovat. Přesto suverénní způsob, jakým vyhrála MČR, byl pro nás velmi překvapivý. Je pravdou, že v té době měla při své pílí vyluštno asi 3500 diagramů na chess taktics, což se ukázalo při spoustě hrubých chyb malých holek jako rozhodující. Je potřeba ale seriózně uznat, že děvčata letošního ročníku se mě jevila podstatně slabší, než ta, která musela při své cestě za titulem v roce 2012 porazit Anička. Chci tedy říct, že na svůj věk nějaké vážné šachy hraje Maruška velmi krátce, o to cennější pro nás rodiče její výsledek v Poreči je. A znovu zdůrazňuji, ať si o tom každý myslí své, my víme také své.

O tom, že tady Maruška hrála v podstatě dva turnaje (první čtyři kola a pak druhých pět kol), svědčí i její výsledková karta. Žádná z jejich soupeřek nezískala v konečném hodnocení více bodů než Maru, její slabý bucholz vinou špatného začátku pustil dvě ze soupeřek před ní.

Info o hráči

Jméno	Vavrinkova Marie
Startovní číslo	8
Elo národní	0
ELO mezinárodní	1330
Výkon	0
FIDE rtg +/-	0,0
Body	4,5
Pořadí	30
Federace	CZE
Ident-číslo	0
Fide-ID	392154
Rok narození	2007

Kolo	Šach.	St.č.	Jméno	RtgFIDE	FED	Body	Výsl.	we	w-we	K	rtg+/-
1	8	32	Lengvinaite Aiste	0	LTU	4,0	s	0			
2	16	36	Motuzaitė Emilė	0	LTU	3,5	w	0			
3	19	48	Zavivaeva Evelina	0	RUS	3,5	s	½			
4	22	40	Putar Lara	0	CRO	4,5	w	0			
5	24	28	Ivanova Ksenja	0	EST	2,5	s	1			
6	20	46	Tiitta Lotta	0	FIN	4,0	s	1			
7	16	37	Mukhanova Elizaveta	0	UKR	4,5	w	0			
8	20	45	Tadic Ana	0	SRB	3,5	w	1			
9	16	34	Lukac Ema	0	SLO	3,5	s	1			

Dále přikládám celkový výsledkový přehled všech našich reprezentantů. Vysoký standard a výborný výkon předvedl Martin Blahynka, v první desítce se ještě umístil Nguyen Thai Dai Van, oba borci obsadili sedmá místa. Z ekonomického hlediska jsou pro český mládežnický šach důležitá tři umístění našich zástupců kategorie do 18 let na „bodovaných místech“ (do 16. místa celkového pořadí), která zařídili již zmiňovaný Martin Blahynka a dále slečny Jitka Jánská a Lenka Rojíková.

Přehled hráče pro CZE

St.č	Jméno	RtgFIDE	FE D	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Bod y	Poř .	Rp	K	rtg+/-	Skupin a
11	Blahynka Martin	2400	CZE	1	1	½	1	½	0	0	1	1	6,0	7	2487	10	10,70	open U18
21	FM Havelka Josef	2268	CZE	1	0	½	1	1	0	0	0	1	4,5	38	2157	20	-24,60	open U16
2	FM Nguyen Thai Dai Van	2409	CZE	½	1	0	1	1	1	1	0	1	6,5	7	2281	10	-9,70	open U14
12	Miesbauer Jan	2297	CZE	½	½	1	½	0	1	0	1	½	5,0	38	2042	40	103,20	open U14
53	Mladek Richard	1954	CZE	1	½	0	½	0	1	½	0	1	4,5	42	2166	40	88,80	open U14
29	Svanda Ondrej	1981	CZE	1	½	½	1	0	1	0	½	1	5,5	31	1808	40	-63,20	open U12
33	Nguyen Thai Dai Vinh	1650	CZE	1	0	½	0	1	0	1	1	0	4,5	54	1402	40	-66,40	open U10
44	Skypala Ondrej	1590	CZE	1	1	½	0	0	0	½	1	½	4,5	45	1591	40	-7,60	open U10
42	Korsinskij Marek	0	CZE	0	0	0	1	1	1	1	0	1	5,0	29	1204	0	0,00	open U08
9	Janska Jitka	2090	CZE	1	1	0	0	½	1	1	0	1	5,5	13	2026	40	-27,60	girls U18
31	Suchomelova Simona	1951	CZE	0	½	0	½	½	½	1	½	1	4,5	25	1898	40	-25,60	girls U18
32	Rojikova Lenka	1945	CZE	0	1	½	0	1	1	½	1	0	5,0	14	2123	40	78,80	girls U18
5	WC M Pychova Nela	2137	CZE	1	0	0	½	1	0	1	1	½	5,0	21	1894	40	-98,40	girls U16
20	Beluska Tereza	1968	CZE	1	1	½	½	½	0	0	0	1	4,5	23	1955	40	0,40	girls U16
33	Kopcova Ludmila	1802	CZE	0	1	1	0	0	½	0	½	½	3,5	48	1574	40	-95,60	girls U14
33	Pisova Petra	1586	CZE	0	1	0	½	0	0	1	½	0	3,0	58	1352	40	-96,40	girls U12

14	Stastna Martina	1560	CZ E	1 1 0 0 0 0 0 1 ½	3,5	60	121 2	4 0	-84,80	girls U10
8	Vavrinkova Marie	1330	CZ E	0 0 ½ 0 1 1 0 1 1	4,5	30	0	4 0	0,00	girls U08

Rovněž z pořadatelského hlediska hodnotím letošní ME jako velmi zdařilé, asi nejlepší z těch ME a MS, kterých jsem měl možnost se zúčastnit (ME Praha 2012, MS Maribor 2012, ME Batumi 2014 a letošní ME Poreč 2015). Naše ubytování mělo odpovídající standard, dva hezké pokoje nám s Maruškou bohatě stačily. Hotelová wifi šlapala bez problémů, bazén je asi samozřejmostí. Nádherné okolní prostředí, azurový Jadran, ochotný personál...., pohoda. Kapitulu samou pro sebe bylo stravování. Když nyní napíši, že takto jsem ještě „nežral“, prosím čtenáře o odpuštění za dílčí vulgarismus, ten ale přesně vystihuje to, co chci říci. Jedinou vadou byl počáteční pokus o placené pití u obědů a večeří, pokus se nezdařil a po třech dnech bylo vše OK. Strava byla opravdu po celou dobu rozmanitá a výborná, k hlavním jídlům neustálá spousta ovoce, zeleniny, místních olejů a jiných indegriencí, neomezené množství zmrzliny, pohárů, moučníků, zákusků a nevím čeho – tomu nešlo odolat a minimálně neochutnat. Mé stravování, v práci běžné jako nutné krmení lidského těla během neustálého stresu, se zde proměnilo téměř v obřad.

Hrací prostor, který poskytla moderní sportovní hala Žatica, byl také velmi komfortní. Hráči měli u šachovnic dostatek místa, žádné mačkání mě známé z předchozích podniků se zde nekonalo. Předražené ceny asi bohužel patří k takovéto akci. Více nejen mě vadily pouze dvě věci: Za prvé nepřítomnost internetového wifi připojení. Datově přes 3G to moc nefungovalo, pořadatelé se za 1000 Kč pokoušeli prodat jakési simky (asi právě 3G, nevím), tomu ale moc lidí nepodlehlo. Druhou kritizovanou záležitostí bylo zveřejňování nasazení do dalšího kola až pozdě večer, což evokovalo myšlenku na zvýhodňování domácích hráčů.

Pořadatelé byli přísní, ale zdvořilí, zpoždění nabral pouze začátek prvního kola, pak se již zahajovalo vždy přesně.

Z letošního ME odjíždíme s Maruškou velmi spojeni. Domnívám se, že Praha se příští rok bude muset velmi snažit, aby zvedla rukavici, vhozenou Porečí do prestižního ringu letos.

Poděkování:

Děkuji Vám všem, kteří jste Marušce drželi palce! Děkuji Vám všem, kteří jste Marušku jakkoliv podpořili! Děkuji Vám všem, kteří jste dočetli řádky této reportáže až na toto místo! V neposlední řadě děkuji i všem divákům v poslední řadě☺!

Tak DOBRO DOŠLI a za rok zase v Praze!

Dopsáno 30.09.2015 v Poreči,

Tomáš Vavřínek

